

Міністерство освіти і науки України
Східноукраїнський національний університет
імені Володимира Даля

*Всеукраїнський конкурс
перекладу
«Художнє слово в світовій
культурі – 2018»*

Сєвєродонецьк 2018

УДК 811.111'255.4(075.8)

Всеукраїнський конкурс перекладу «Художнє слово в світовій культурі – 2018» : збірка перекладів переможців / Уклад. Бовт А.Ю. – Сєвєродонецьк, вид-во СНУ ім. В. Даля, 2018. – 27 с.

До збірки увійшли переклади переможців Всеукраїнського конкурсу художнього перекладу «Художнє слово в світовій культурі – 2018».

Збірку складають переклади переможців 2018 року. В дев'яти номінаціях учасникам було запропоновано перекласти поетичні твори з англійської, французької і німецької мов на українську/російську та з української мови на англійську, французьку, німецьку.

Збірка адресована студентам, аспірантам, викладачам та всім, хто цікавиться художнім перекладом.

Шановні учасники та учасниці Конкурсу!

Щиро вітаємо Вас з нагоди проведення Всеукраїнського конкурсу художнього перекладу «Художнє слово в світовій культурі-2018».

Вже дванадцятий рік поспіль кафедра германо-романської філології та перекладу Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля запросила усіх поціновувачів світу поезії та майстрів художнього перекладу. Видатний англійський письменник і перекладач Ентоні Берджесс сказав: «Переклад не стосується самих тільки слів; це – справа розкриття усієї культури». А естонський літературознавець Пеетер Тороп зазначив: «Перекладач – це найважливіша людина в культурі, бо кожна культура будується на повтореннях власних здобутків і запозиченні досвіду інших культур. Той, хто перекладає тексти, збагачує свою культуру. Кожний переклад – це створення нової мови і діалог між своєю та іноземною культурами».

Цю думку підтверджують і роботи, які надійшли на конкурс. Оригінальне бачення лінгвокультурної картини світу, тонке сприйняття прекрасного, прагнення зрозуміти та донести до читача усі барви та емоції поезії свідчать про надзвичайні перекладацькі і творчі здібності учнівської і студентської молоді в Україні, яка дійсно здатна будувати діалог між різними культурами.

Бажаємо Вам натхнення, плідної роботи і досягнення нових висот у Вашій професійній діяльності!

З повагою

Оргкомітет

ПЕРЕМОЖЦІ
Всеукраїнського
студентського конкурсу
перекладу
„Художнє слово в світовій
культурі – 2018»

Номінація 1 – Переклад поетичного твору з англійської мови на українську мову

George Byron

She walks in Beauty, like the night
Of cloudless climes and starry skies;
And all that's best of dark and bright
Meet in her aspect and her eyes:
Thus mellowed to that tender light
Which Heaven to gaudy day denies.

One shade the more, one ray the less,
Had half impaired the nameless grace
Which waves in every raven tress,
Or softly lightens o'er her face;
Where thoughts serenely sweet express,
How pure, how dear their dwelling-place.

And on that cheek, and o'er that brow,
So soft, so calm, yet eloquent,
The smiles that win, the tints that glow,
But tell of days in goodness spent,
A mind at peace with all below,
A heart whose love is innocent!

Ella Wheeler Wilcox

The Word

Oh, a word is a gem, or a stone, or a song,
Or a flame, or a two-edged sword;
Or a rose in bloom, or a sweet perfume,
Or a drop of gall is a word.

You may choose your word like a connoisseur,
And polish it up with art,
But the word that sways, and stirs, and stays,
Is the word that comes from the heart.

You may work on your word a thousand weeks,
But it will not glow like one
That all unsought, leaps forth white hot,
When the fountains of feeling run.

I місце

Скорик Аліна Олександрівна

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля
м. Сєверодонецьк

Напрямок підготовки: Філологія

3 курс, група ФФ-351

Вона прекрасна, наче ніч
В краю безхмарної зорі.
І боротьба двох протиріч
В очах проноситься її.
З усіх людей, з усіх облич –
Лиш їй небесні кольори.

І ледь помітний напівтон,
Як промінь сонця в літній час,
Той образ, світлий ніби сон,
Змінити здатен тільки раз.
А в серці – співи в унісон,
І думи чисті, без прикрас.

Очей бездонних блиск м'який,
Ласкавий погляд, вії вуаль,
Душа, неначе день ясний,
І сміх, що лине в синю даль.
І шепіт ніжний і простий:
Кохання щире – тихий рай!

II місце

Ткачова Олександра Сергіївна

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля
м. Сєверодонецьк

Спеціальність: Германські мови та літератури (переклад включно)

1 курс, АМП-17Д

Слово

О, Слово – це коштовний діамант,
Це креміль, пісня або меч двогострий.
Це – полум'я, духмяний аромат,
Квітки троянди або краплі жовчі.

Ти можеш, як знавець, обрати Слово
І, як митець, відточувати його.
Та тільки знай, що слово буде мертвим,
Коли не з серця народилося воно.

Ти можеш працювати століттями над Словом,
Але воно не буде так блищати,
Як те, яке з'явилося в мить натхнення,
Коли фонтаном почуття бурлять.

II місце

Джус Олена Сергіївна

Центральноукраїнський державний педагогічний університет імені

Володимира Винниченка

м. Кропивницький

Спеціальність: Прикладна лінгвістика

2 курс, група 208 А

Слово

О, слово, ти – вогонь, ти – гострий меч,

Ти – пісня, ти – дорогоцінний самоцвіт,

Ти – крапля жовчі, пахощі щоночі

Й троянди запашної цвіт.

Дібрати слово можна, як знавець,

І відтесати дотиком мистецтва,

Та слово, що бринить, ключем б'є й струменить –

Це слово, котре лине з серця.

Над ним ти можеш років сто трудитись,

Та не засяє воно так, затям,

Як те раптове, неочікуване слово,

Що виливає почуттів фонтан.

Номінація 2 – Переклад поетичного твору з англійської мови на російську мову

I місце

Ткачова Олександра Сергіївна

Східноукраїнський національний університет ім. В. Даля

м. Сєверодонецьк

Спеціальність: Германські мови та літератури (переклад включно)

1 курс, АМП-17Д

Джордж Байрон

Она идет прекрасная, как ночь,
В безоблачной стране, в сиянье неба.
Во взоре, в облике её заключено
Все совершенство тьмы и света.
Блеск черных глаз, их ласковый огонь
Небесное блаженство обещают,
И краски праздничного дня пред ними тают.

Чуть меньше яркости, добавить больше тени –
И в миг не станет волшебства,
Которое мерцает в каждом жесте
И черном локоне вороньего крыла.
И на челе – спокойном, безупречном –
Исчезнет помыслов небесных красота.

Невозмутимо поднятая бровь,
Тепло щеки, улыбки нежность –
Всё так красноречиво говорит
О счастии, что может длиться вечно.
В гармонии с собой весь мир пребудет,
И разум безоружен перед той,
Чье сердце жертвенно и так безгрешно любит!

II місце

Остроушко Аліна Ігорівна

Центральноукраїнський державний педагогічний університет імені
Володимира Винниченка, м.Кропивницький

Спеціальність: Філологія (Германські мови та літератури) переклад
німецької та англійської мови включно.

III курс, група П(А/Н) 15Б

Элла Уилер Уилкокс

Слово

Любую службу слово может сослужить:

И самоцветом, и тяжелым камнем быть,

Из уст мелодией прекрасной,

В садах - цветущей розой красной.

Способно пламенем обжечь

И сладостью духов завлечь.

И как удар меча пронзить,

И каплей желчи отравить.

Тяжелый выбор на твоих плечах лежит,

И лишь мудрец его искусно облегчит:

Сердца людей заденет только то,

Что в искренних сомненьях рождено.

Обдуманному слову так не запылать,

Как вспыхнет то, что не хотел сказать,

Прольется, в сердце раскалившись добела,

Фонтана чувств бурлящая вода.

Номінація 3 – Переклад поетичного твору з французької мови на українську мову

Arthur Rimbaud

Le Dormeur Du Val

C'est un trou de verdure où chante une rivière
Accrochant follement aux herbes des haillons
D'argent; où le soleil, de la montagne fière,
Luit: c'est un petit val qui mousse de rayons.
Un soldat jeune, bouche ouverte, tête nue,
Et la nuque baignant dans le frais cresson bleu,
Dort; il est étendu dans l'herbe, sous la nue,
Pâle dans son lit vert où la lumière pleut.
Les pieds dans les glaïeuls, il dort. Souriant comme
Souriait un enfant malade, il fait un somme:
Nature, berce-le chaudement: il a froid.
Les parfums ne font paas frissonner sa narine;
Il dort dans le soleil, la main sur sa poitrine
Tranquille. Il a deux trous rouges au côté droit.

René-François Sully Prudhomme

L'habitude

L'habitude est une étrangère
Qui supplante en nous la raison :
C'est une ancienne ménagère
Qui s'installe dans la maison.
Elle est discrète, humble, fidèle,
Familière avec tous les coins ;
On ne s'occupe jamais d'elle,
Car elle a d'invisibles soins :
Elle conduit les pieds de l'homme,
Sait le chemin qu'il eût choisi,
Connaît son but sans qu'il le nomme,
Et lui dit tout bas : «Par ici.»
Travaillant pour nous en silence,
D'un geste sûr, toujours pareil,
Elle a l'oeil de la vigilance,
Les lèvres douces du sommeil.
Mais imprudent qui s'abandonne
A son joug une fois porté !
Cette vieille au pas monotone
Endort la jeune liberté ;
Et tous ceux que sa force obscure
A gagnés insensiblement
Sont des hommes par la figure,
Des choses par le mouvement.

III місце

Лихенко Надія Михайлівна

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького,
ННІ іноземних мов, кафедра теорії та практики перекладу,
4 курс, група Є-413

Той, що спить у долині

Є місцина у лісі, де річка співає,
Вся в оточенні трав, що на ній простяглись,
Гора височіє там в гордості сяйва,
Що сонце дарує, як було колись.

Там солдат молодий, що кашкет загубив,
Холодить свою шию в студеній воді.
Він заснув під покровом небес і хмарин,
Під дощем навіть зблід на зеленій траві.

І ноги у квітах, а усмішка, мов
В дитини, що хвора і спить міцним сном.
Погода не гріє – холодна в ці дні.

І запах не змусить вже зморщити ніс,
Він руки на груди поклав – так і спить –
Дві дірка криваві приспали навік.

III місце

Меленко Анна Олександрівна

Черкаський національний університет імені Богдана Хмельницького

Кафедра теорії та практики перекладу

4 курс, група Є-413

Звичка

Кожна звичка – як незнайомка,

Що з'являється без причини,

Як господарка невідома,

Що увійшла у твою хатину.

Вона скромна, проста і вірна;

Знає все, де який куточок.

Завжди вправно і непомітно

Виявляє свою турботу.

Направляє на той маршрут,

Куди варто тобі іти.

Знає кожну твою мету

І шепоче: «Зверни сюди».

Тихі, впевнені і, хоча,

Чимось схожі її роботи.

Є уважність в її очах,

На солодких губах – дрімота.

Лихо тим, хто їй піддається,

Довіряючи власну долю.

Хоч сердечною нам здається,

Ця стара може бути й злою.

Не питаючи, силу юних

Забира, наче перемогу.

І ми вже – лиш людські фігури,

Наче речі... Не справжні люди.

Номінація 5 – Переклад поетичного твору з німецької мови на українську мову

Erich Kästner

Die Wälder schweigen

Die Jahreszeiten wandern durch die Wälder
Man sieht es nicht. Man liest es nur im Blatt.
Die Jahreszeiten stolchen durch die Felder.
Man zählt die Tage. Und man zählt die Gelder.
Man sehnt sich fort aus dem Geschrei der Stadt.

Das Dächermeer schlägt ziegelrote Wellen.
Die Luft ist dick und wie aus grauem Tuch.
Man träumt von Äckern und von Pferdeställen.
Man träumt von grünen Teichen und Forellen.
Und möchte in die Stille zu Besuch.

Man flieht aus den Büros und den Fabriken.
Wohin, ist gleich! Die Erde ist ja rund!
Dort, wo die Gräser wie Bekannte nicken
und wo die Spinnen seidne Strümpfe stricken,
wird man gesund.

Die Seele wird vom Pflastertreten krumm.
Mit Bäumen kann man wie mit Brüdern reden
und tauscht bei ihnen seine Seele um.
Die Wälder schweigen. Doch sie sind nicht stumm.
Und wer auch kommen mag, sie trösten jeden.

I місце

Райзінг Катерина Володимирівна

Київський національний університет ім. Т. Шевченка

6 курс

Комунікативні стратегії та переклад

Мова: Англійська. 1 група

Еріх Кестнер

Ліси мовчать

Роки бредуть через ліси

Цього не видно. Прочитаєш в листях.

Роки блукаються крізь луки.

Рахуються банкноти, дні.

Так хочеться втекти від крику міста

Під штурмом хвилі черепиць червоних дахів.

Сірим платком густе повітря покриває.

І мрієш про луки й загони коней.

Пруди зелені, що форелі повні

Що бажано навідати у тиші

З бюро та фабрик люди йдуть

Та все одно куди! Земля, вона є кругла!

Туди, де трави як знайомі кличуть.

І там де павуки панчохи шовкові плетуть,

Здоров'я там знайдеться

Та скривиться душа від шагу по бруківці.

З деревами ж розмова як з братами

І душу поміняєш з ними.

Хоча й ліси мовчать. Вони таки все чують.

І хто захоче прийти, того і пожалкують.

II місце

Носко Владислава Дмитрівна

Центральноукраїнський державний педагогічний університет імені
Володимира Винниченка, м.Кропивницький

Спеціальність: Філологія (Германські мови та літератури (переклад
німецька та англійська мови включно).

III курс, група П(А/Н) 15Б

Еріх Кестнер

Мовчать ліси

Лісами ходять бродять пори року,
Не помічає все це наше людське око.
І лиш з написаного усвідомлюємо ми,
як швидко плинуть наші дні...
Полями ходять-бродять пори року,
А люди все рахують дні, рахують всі банкноти,
Душа стомилася від метушні,
І вже дорогу з міста бачить уві сні.

По морю із дахів все перекочуються хвилі,
Яскраво цегляно-червоних кольорів,
А пилина в повітрі робить його сірим.
В той час поля, пруди, давно позеленілі,
Заполонили мрії мрійників:
Промчатися б по полю на коні,
Або ж вловить форельку в тихім ставі.
Так хочеться у тиші схованку знайти.

І всі втікають, світ за очі йдуть,
А офіси безлюдними стають.

Байдуже їм куди прийдуть дороги,
Аби лиш зеленню усипана була їх путь.
Лише б туди, де павучки домівки собі тчуть.
Де квіти квітнуть, трави зеленіють
Лиш в цьому місці люди зцілення знайдуть.

Міста наносять нашій душі рани,
Запах асфальту наші душі травить,
Дерева ж просто розмовляють з нами.
Як та рідня стаємо з ними ми,
І душу нашу зцілюють вони.
Мовчать ліси, мовчать, та не німіють,
І будь-кого як брата свого приймуть.

III місце

Лемешук Катерина Сергіївна

Центральноукраїнський державний педагогічний університет імені

Володимира Винниченка

м. Кропивницький

6.020303 Філологія (Прикладна лінгвістика (німецька, англійська мови)), 3 курс

Еріх Кестнер

Ліс мовчить

Грядуть лісами пори року.

Незримо, окрім надрукованих дат.

Блукають вони полями невтомно.

Лиш дням та грошам ліку знать.

І більш несила кайдани цього міста розірвать.

Дахів міських б'є море хвилі багряно - цеглянисті.

Важке повітря впало пеленою.

А мрії линуць у конюшню і поля барвисті,

Летять до озера з фореллю, кругом поглинуте травною,

І прагнуть глибоко зануритись в цю тишу.

Тікають поспіхом із офісів й заводів,

Потрапивши у круговерть рутин.

Туди, де трави так люб'язні і знайомі,

Де павуки плетуть панчохи з павутин,

Туди, де зцілення приходить після втоми.

Душа страждає, як земля під важкістю бруківки.

І хочеться з деревами як з друзями поговорити тихо,
щоб стало легше.

А ліс мовчить.

Він не німий.

І хто б до нього не прийшов, отрима втіху.

**Номінація 6 – Переклад поетичного твору з німецької мови на
російську мову**

II місце

Міллер Геннадій Геннадійович

Центральноукраїнський державний педагогічний університет імені
Володимира Винниченка

місто Кропивницький

Факультет іноземних мов, перекладацьке відділення

3 курс. Шифр групи П (А / Н) 15Б

Эрих Кестнер

Молчанье лесов

А поро́ры года странствуют лесами

Вам не узреть сего, лишь прочитатъ в листках газет

А поро́ры года бродят и шатаются полями

Начнется денег счет, подсчеты днями

В стремление совершить из шума города побег.

Накроет море из верхушек зданий кирпично-красною волной

И воздух здесь гнетет, как будто соткан весь из серкой ткани

О нивах да конюшнях мечтается порой

Форель да пруд, поросший чтоб травой

И хочется нам в тишь от этой серой шали.

Бегут из фабрик и бюро

Куда – не важно, круглая земля.

Там, где трава кивает, чувствуем добро

Где пауки шелко́вые чулки всё вяжут заодно

Здоровым станет каждый, каждая...

Душа от скитаний устанет

Деревья как братья смогут потешить

Она ж рядом с ними болеть перестанет

Молчанья лесов, безмолвья не станет

И кто б не пришел, им под силу любого утешить...

III місце

Борисова Соф'я Олександрівна

Східноукраїнський національний університет імені Володимира Даля,

м. Сєвєродонецьк

035 Філологія, 2 курс, АМП-16д

В лесу блуждают года времена
Но кто-то слеп ,а кто-то с листьев прочитает
В полях гуляют года времена
Кто злато ,кто-то дни считает
И быть вдали от города желает

Где крыш моря виднеются стеной
Кирпичными, кровавыми волнами
Тяжелый воздух густится пеленой
И кто-то ,мечтающий бежать дворами
Конюшнями, зелеными полями
Гулять по глади темнеющих прудов
Где рыбы плавают невиданных цветов
Душой тянутся к тишине холмов

И люди бегущие из офисов, заводов
По всей земле, из каждого угла
Туда, где каждая травинка вам кивает
Где видим тканый атлас паука
Там все и правда исцеляет

И если душа твоя щербата
Как серый камень мостовой
Деревья пригласят тебя как брата
Поговорить, утешить и укрыть листвой
И ,якобы, деревья немые, а лес ведь он гудит
И помощь нуждающийся ощутит.

Номінація 7 – Переклад поетичного твору з української мови на англійську мову

Василь Симоненко

Минуле не вернуть...

Минуле не вернуть,
не виправить минуле,
Вчорашнє — ніби сон,
що випурхнув з очей.
Як луки навесні
ховаються під мулом,
Так вкриється воно
пластами днів, ночей.
Але воно живе —
забуте й незабуте,
А час не зупиняється,
а молодість біжить,
І миті жодної
не можна повернути,
Щоб заново,
по-іншому прожити.

Катерина Лук'яненко

Як вірш болить, пусти його на волю...

Як вірш болить, пусти його на волю,
Нехай собі із вирієм летить,
В чужих думках свою знаходить долю,
Кричить, співає, славиться, звучить!
А, може, замовчить?
І стане тихо...
І стане боляче від втрачених надій,
Бо тим віршем ти мучився і дихав,
І скаржився, і плакав, і радів.
Пусти його, і навіть не вагайся!
Не сумнівайся, він злетить увись,
До неба, до зірок, а може, в серце
Пірне комусь, щоб впливти колись
На сторінках, на шпальтах, у буклетах,
В книжках, в газетах, просто у словах...
Не дай віршу в душі твоїй померти,
Згубитися у стомлених думках.
Як вірш болить, пусти його на волю!
Він знайде шлях, який накреслив Бог!
Згубившись в галасі хорів поміж юрбою,
Він вирине, злетить аж до зірок!

I місце

Гресова Анна Юріївна

Національний технічний університет України

“Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського”

м. Київ

Спеціальність – філологія

1 курс магістратури

група ЛА-71мп

Василь Симоненко

Your Past – Just Phantom Thing...

Your past – just phantom thing

Like whisper under pillows

And night seems like a dream,

Which flutters in your eyes.

As meadows every spring

Are hiding under willows,

This day will turn to gleam

That slowly, slowly dies.

But still, it is alive,

Remembered or neglected,

Time never stops its course

And youth is flying fast.

The present moments thrive

And one cannot neglect it –

Life's running only forth,

Let past stay in the past.

II місце

Райзінг Катерина Володимирівна

Київський національний університет ім. Шевченка

6 курс

Комунікативні стратегії та переклад

Мова: Англійська. 1 група

Kateryna Lukyanenko

If poem is in pain, then let it free

If poem is in pain, then let it free...

Just let it to depart with sun rise,

In someone else's thoughts its destiny will find,

It's screaming, singing, celebrating, ringing!

Perhaps, it could get silent?

Then everything is quiet...

And one will be in pain from suffering lost hopes,

Tormented by the poem you were breathing

Complaining, crying, being happy.

So, let it go without hesitation!

Don't doubt it will perk up high,

Reaching the stars, the sky and maybe it will enter

Someone's heart, to reappear sometime

On the pages, in booklets, editorials,

In books, newspapers, and simply just in words...

Don't let the poem die inside your soul

Don't let it to get lost in tiredness of thoughts

If poem is in pain, then let it free!

And it will find the way ascribed by God!

And being lost inside the quire sounds of the crowd,

Will rise above and fly up to the stars!

VOLODYMYR DAHL
EAST UKRAINIAN
NATIONAL UNIVERSITY